

דף לב:

עין משפט א

הרמב"ם הל' תמידין ומוספין פ"ו ה"ד

ואחר שפעלין האיברים לכבש מתכנסין כלן ללשכת הגזית. והממנה אומר להם ברכו ברכה אחת. והן פותחין וקורין אהבת עולם ועשרת הדברות ושמע והיה אם שמוע ויאמר ואמת ויציב ורצה ושים שלום. ובשבת מוסיפין ברכה אחת והיא שלאמרו אנשי משמר היוצא לאנשי משמר הנכנס. מי ששפך את שמו בבית הזה ישפך ביניכם אהבה אחוה שלום ורעות. ואחר כך מפסיקין פיס שלישי ורביעי וזוהו בקטרת מי שזכה ונכנס ומקטיר. ואחר כך נכנס זה שזכה בדשון המנורה ומטיב שתי הנרות ויוצא זה שהקטיר עם מדשן המנורה. ועומד על מעלות האולם הוא ואחיו הכהנים:

עין משפט ב

הרמב"ם הל' תמידין ומוספין פ"ו ה"ז

הפיס השלישי אומר להן הממנה לכל אנשי בית אב של

צ. כסף משנה ואחר שמעלים האיברים לכבש מתכנסין כולם ללשכת הגזית. בפרק ד' דתמיד (דף ל"א:). ומ"ש והממנה אומר להם ברכו ברכה אחת וכו' עד מוסיפין ברכה אחת בפ"ה דתמיד (דף ל"ב:). ומה שכתב והיא שיאמרו אנשי משמר היוצא לאנשי משמר הנכנס מי ששיכן את שמו בבית הזה וכו'. בסוף פרק קמא דברכות (דף י"ב). ומ"ש ואח"כ מפסיק פייס שלישי ורביעי וכו'. בפ"ה דתמיד. וכתב רבינו שים שלום במקום ברכת כהנים האמור במשנה שם משום שלא היה שם ברכת כהנים עד לאחר הקטרה כדאיתא שם במשנה וכתבו רבינו בסמוך. וקרי לשים שלום ברכת כהנים מפני שסמוך לה מברכים ברכת כהנים והתוס' כתבו דברכת כהנים ממש קאמר שקורין אותה עכשיו בלא נשיאות כפים. ומ"ש ונכנס ומקטיר ואח"כ נכנס זה שזכה בדישון ומטיב שתי הנרות. אע"ג דבפ"ו דתמיד שנוי הטבת שתי נרות קודם לקטרת כבר נתבאר בפרק זה דלא קי"ל הכי אלא כרבנן דאמרי בקטרת היה מפסיק בין הטבת חמש נרות להטבת שתי נרות. ומ"ש ויוצא זה שהקטיר עם מדשן המנורה ועומד על מעלות האולם הוא ואחיו הכהנים. בפ"ז דתמיד שנינו באו ועמדו על מעלות האולם:

אותו היום קמי שלא הקטיר קטרת מימיו יבוא ויפּיס.
 ויתקבצו אצל הממנה ויפּיסו ומי שיצא בפּיס זה ראשון
 הוא שיזכה להקטיר קטרת:

הרמב"ם הל' תמידין ומוספין פ"ד ה"ח

הפּיס הרביעי מתקבצין כּלן ומפּיסין ליֵדע מי מעלה
 איברים מן הכּבש למזבח. הפּיסו וזכה מי שזכה. תמיד
 של בין הערבים אין מפּיסין לו פּיס אחר. אלא כל כּהן
 שזכה בעבודה מן העבודות שחרית יזכה בין הערבים.
 חוץ מן הקטרת שהן מפּיסין לה פּיס אחר בין הערבים
 ויבוא כל מי שלא הקטיר קטרת מעולם מאנשי אותו
 בית אב ויפּיסו עליה. ואם כּבר הקטירו כּלן מימיהן
 מפּיסין להן כּלן בשחרית בפּיס שלישי וזה שזכה בה
 שחרית מקטירה בין הערבים:

הרמב"ם הל' תמידין ומוספין פ"ד ה"ב

עין משפט ד

ויוצאין לעבודה אנשים שעובדין בו. ושאר הכהנים

ק. כסף משנה הפּיס השלישי אומר להם הממונה וכו' עד הפּיסו וזכה מי שזכה. שם במשנה
 (דף כ"ו) ודלא כראב"י דאמר בפ"ה דתמיד (דף ל"ב:) המעלה איברים לכבש הוא
 מעלה אותם ע"ג המזבח:

ר. כסף משנה תמיד של בין הערבים אין מפּיסין לו פּיס אחר וכו'. בפ"ב דיומא (דף כ"ו)
 מימרא דר"י ואע"ג דשני גזרים של שחר היו בכהן אחד ושל בין הערבים היו בשני
 כהנים כדתנן בפרק הנזכר כבר כתב הריטב"א שמי שזכה בהם בבקר אומר בערב לחבירו
 זכה עמי בעץ שני. ומ"ש חוץ מן הקטרת וכו'. שם. ומה שכתב ואם כבר הקטירו כולם מימיהם
 וכו':

מוֹסְרִין אוֹתָן לְחַזְנֵינִי שׁוּמְפֹשֵׁיטִין אוֹתָן אֶת בְּגָדֵי הַקֹּדֶשׁ
וְלֹא הָיוּ מְנִיחִין עֲלֵיהֶן אֶלָּא הַמְּכַנְסִים בְּלִבָּד עַד
שְׁלֹבְשֵׁין בְּגָדֵי חַל וְחוֹזְרִין וּפּוֹשְׁטִין אֶת הַמְּכַנְסִים שֶׁל
קֹדֶשׁ וּמְחַזְרִים הַחַזְנִים אֶת הַכֹּלִים לְחַלּוֹנוֹת:

עין משפט ה

הרמב"ם הל' בלי המקדש פ"ח ה"ח

בְּגָדֵי כֹהֲנִים הַדְּיוּטִים הָיוּ עוֹשִׂין מֵהֶן מַחְלָצוֹת רַבּוֹת.
וְשָׂשָׁה וְתִשְׁעִים חֲלוֹן הָיוּ בַּמִּקְדָּשׁ לְהַנִּיחַ בָּהֶן הַבְּגָדִים
אַרְבָּעָה חַלּוֹנוֹת לְכָל מִשְׁמֶר. וְשֵׁם כָּל מִשְׁמֶר כְּתוּב עַל
חַלּוֹנוֹתָיו. וְכֵן סְתוּמוֹת. וְכִשְׁיִכְנָסוּ אַנְשֵׁי מִשְׁמֶר לְעִבּוּדָהּ
בַּשַּׁבָּת שָׁלְהֶן פּוֹתְחִין חַלּוֹנוֹתֵיהֶן כָּל יְמֵי שַׁבָּתָן וְנוֹטְלִין
הַכֹּלִים. וְכִשְׁיִצְאוּ מִחַזְרֵי הַבְּגָדִים לְחַלּוֹנוֹתֵיהֶן וְסוֹתְמִין:

עין משפט ו

הרמב"ם הל' תמידין ומוספין פ"ג ה"ד

כִּיצַד סֵדֵר הַקְּטָרֶת הַקְּטָרֶת בְּכָל יוֹם א. מִי שְׁזָכָה בְּדָשׁוֹן
הַמְּזִבַּח הַפְּנִימִי נִכְנָס בְּכָלִי קֹדֶשׁ וְטָנִי הִיא שְׁמוֹ וְשָׁל זָהָב
הִיא וּמְחַזֵּיק קַבִּים וְחֻצִי. מְנִיחַ הַטָּנִי בְּאַרְץ לְפָנָיו וְחוֹפֵן
בְּיָדָיו הָאֵפֶר וְהַפָּחִם שְׁבַתוֹךְ הַמְּזִבַּח וְנוֹתֵן לְתוֹךְ הַטָּנִי.
וּבְאַחֲרוֹנָה מְכַבֵּד אֶת הַשָּׂאֵר לְתוֹכוֹ וּמְנִיחוֹ שֵׁם בְּהֵיכַל

ש. כסף משנה ומ"ש ושאר הכהנים מוסרים אותה לחזנים וכו'. שם (דף ס"ו): ובפרק ה' דתמיד:

ת. כסף משנה בגדי כהנים הדיוטים וכו'. בפרק ה' דתמיד (דף ל"ב): תנן חלונות היו שם וכתוב עליהם תשמישי הכלים ובסוף החליל (דף נ"ו) תנן בילגה חלונה סתומה וכתב שם רבינו כיוצא במה שכתב כאן:

א. כסף משנה כיצד סדר הקטרת הקטורת בכל יום וכו'. בפרק שלישי דתמיד (דף ל'): ומה שכתב מי שזכה בקטרת נוטל כלי מלא קטרת וגדוש וכו'. בפרק ששי דתמיד (דף ל"ג):

וַיֹּצֵא. וּמִי שֶׁזָּכָה בְּקִטְרֹת נוֹטֵל כָּלִי מֵלֵא קִטְרֹת גְּדוֹשׁ.
וְכִסּוּי הָיָה לוֹ וּבְזָף הָיָה שְׁמוֹ וְנוֹתֵן הַבְּזָף בְּתוֹף כָּלִי אַחֵר
וְכִף הָיָה שְׁמוֹ. וּמְכֻסָּה אֶת הַכֶּף בְּבִגְד קָטָן וְאוֹחֵז הַכֶּף
בְּיָדוֹ וְנֹכְחֵם עָמוּ אַחַד בַּמַּחְתָּה שֶׁל אֵשׁ בְּיָדוֹ: